Ensin oivan läppärini
voro vietävä varasti,
kaappasi sen kainaloonsa.
Meni siinä muistitiedot,
joita hiukan haikaelin.

Sitten kännykkä kotoinen
taskusta löysästä livahti,
veteen vallaton valahti.
Kaikki kerralla katosi,
nimet listoilta likosi.

Viestimet kun näin on viety,
oli siinä sumplimista,
miten kerron kuulumiset,
miten ystävät yhytän,
miten hommat hoituisivat.

Koitin konstit kaikenlaiset,
kolmenlaisia kokeilin,
yrittelin yhtä toista,
hukkareissuilla huhuilin,
kunnes päätin pontevasti:
eipä tässä surra suotta,
ei hätä lie tämän näköinen!

Vielä löytyy kunnon keino,
vallan varma tuo väline,
siihen täytyy turvautua.
Siirryn aikaan entisehen,
viisauteen linnavuorten:
savumerkkejä lähetän!